

W ŚRODĘ DNIA 5 CZERWCA 1805.

Z Wiednia d. 29. Maja.

Jak tylko dowiedział się J. C. K. Mość, że przez nieurodzay i inne okoliczności dokuczają drogość miłemu jego Sercu królestwu Czeskiemu, przedsięwziął zaraz z nadzwyczajną ofiarą kraiu i własną wszelkie środki do zapobieżenia tak niedostatkowi pierwzych potrzeb, jako też wzrastającej onych drogości ile możności. Stany czeskie, poiedyncze korporacye i wielu posiadaczow dóbr i prywatnych osób przyłożyły się gorliwie do oycowskich zamiarow J. C. K. Mei. Do tych początkowych środków dołączył jeszcze J. C. K. Mość inne stosownie do okoliczności rozporządzenia, aby zapewnić żywność dla mieszkańcow czeskich aż do pomyślniejszych urodzajow. Z tem wszystkiem pomimo tych wyrachowanych i z pospiechem wykonanych środków dokuczają jednak głód i nędza liczney klasie przedzarzow i tkaczy w nadgranicznych gorach cyrkułow Bidszowerskiego i Fajnsrackiego. Czynni ciż pracowici ludźe, których liczba wraz z kobietami i dziećmi do 137,000 dusz wynosi, pogrążeni zostali w ostatney nędzy przez zatamowanie handlu i nie pokut na swoje towary. Cało tygodniowy zarobek oycy familii, pracując nawet nocami, nie wynosił jak i dot. pół. 6 gr. którzy nawet na chleb dla liczney familii nie wy-

starczą. Przięty atoli ślachtetnemi uczuciami dla tej szanowney klasy współobywateli dobroczynny i litościwy mąż hrabia Franciszek Deym w państwie Argau, odezwał się na końcu Marca do przyjaciół ludzkości wyższego stanu, aby zrobili dostateczną składkę na zaprowadzenie runfordaskiey zupy dla tych gornikow na całe pięć mieřęcy, która miała bydź pod jego zarządzaniem w wiewu mieřscach gotowana i rozdawana. Czeskie gubernium nie tylko, że pochwaliło ten piękny projekt hrabiego Deyma, zrobiło go w tem celu pełnomocnym swoim kommissarzem, ale nadto dla zachęcenia innych wyznaczyło zaraz na zaaczenie tego dobroczynnego zakładu 20,000 ryń. Hrabia Leopold Berchtold, którego imie każdy przyaciół ludzkości i oyczyzny z uszanowaniem wymawia, ořworzył na tenże koniec w Wiedniu składkę, gdzie bez chwalby i w cichości ducha wiele dobrych czynią uczynkow. J. C. K. Mość przyłożył się zaraz do tej składki 6000 ryń. z prywatney swey kassy, a cała summa, którą na ten cel w ręce hrabiego Berchtolda złożono, i na miejsce swego przeznaczenia odestaną została, wynosi 52,036 ryń. 27½ kr.

Z Petersburga d. 8. Maja.

Wyřlawienie portu przy Rewalu kosztowac będzie 4. mill. rubli i tę na 30 okrę-

row wofensnych robiony. Jest także w prolekc-
cie zrobienie wodney komunikacyi między
rzeką Embach, jeziorem i Wirzierw i Peibus
z morzem baldyckim przy Pernau. Okolice
jeziora Peibus, w których bardzo wiele lau
się rodzi, mogłyby na ow czas z łatwością
spuszczać swoje płody do Pernau.

Z Paryża d. 15. Maia.

Cesarstwo Jchmość wiegħali uroczystością
na ziemię królestwa włoskiego i do stolicy
Medyolanu, o czem dzisiejszy Monitor iak
następnie donosi:

Z Pawii d. 8. Maia. "Onegdaj po po-
łudniu udali się P. Melzi, członki konsulty
stanu, ministrowie i członki prawodawczy
rady na lewy brzeg Po rzeki. Wielki statek,
na którym znajdowała się bogatemi obiciami
przyozdobiona sala, był dla przewozu Ce-
sarstwa Jchmość przygotowany. Brzeg rzeki,
na którym był zrobiony piękny pawilon,
wymalowany brama, był w wielkiej roz-
ciągłości niezliczone tłumem ludu okryty,
który zgromadził się z Pawii i innych okolic.
O godzinie w pół do 7 podwieczor zapowie-
dzieli pierwsi gońcy bliskie nadiechanie Cesar-
stwa. Na tę wiadomość zabrzmiały brzegi
radosnem okrzykami i przyklaskiwaniem;
wszystkie berta wzdychały na przeciwko sza-
nownemu naszemu Miharze, który wkrótce
nadszedł i przeprowił się z całym dworem
przez rzekę. Odtąd powiększyły się radosne
okrzyki, a wystrzały z rozstawionych armat
nad brzegami Po, Adygi i adryatyckiego mo-
rza zapowiedziały całemu królestwu szczę-
ście, którem my się najpierwey cieszyli.
Gdy Cesarstwo Jchmość na łąd wysiedli, by-
li powitani od P. Melzi, który miał do nich
mowę, członków konsulty, ministrów i rady
prawodawczy. Pogoda była bardzo piękna,
a zachodzące słońce zdawało się wstrzymywać
swoy bieg, dla przyozdobienia swoimi pro-

mieniami tego wspaniałego widoku. W ciem-
nopłero noc przybyli Cesarstwo Jchmość do mia-
sta dia natłoku, który ich powoz otaczał.
Dwie honorowe straże, jedna złożona z zna-
komitszych uczniow tuteyszey szkoły głów-
ney, a druga z synow znakomitszych tutey-
szych mieszkańców, iechały przed nimi. Wy-
siedli do pałacu Botta. Z wszystkich okien i
po ulicach rozlegały się radosne okrzyki, i aż
do północy cisnął się lud przed ich pałac.
Całe miasto było oświecone. Wczoray rano
o godzinie 5 wyjechał Cesarz konno i obe-
rzał włoskie woyska, potem odwiedził szko-
łę główną. Rektor miał do niego mowę w
włoskim języku, Cesarz badał ucznie i był z
ich odpowiedzi, osobliwie niektórych co do
wyższej matematyki, bardzo kontent. W po-
łudnie dawał audyencye. Po południu o go-
dzinie 2 wysiadł znowu na konia i udał się z
generałem Lacombe St. Michel na obejrzenie
między innemi przedmiotami pływającego mo-
sta, który wczoray rano w 20 minutach na
Tessino rozbito. Potem odwiedził ludwiszar-
nię, gdzie w jego oczach odlano 16 funtową
armatę. — Dziś o godzinie 3 wyjechali stąd
Cesarstwo Jchmość przy takim samym natłoku
iak pod czas wjazdu. Wieśniacy miesza-
kający na gościńcu z Pawii do Medyolanu
idącym, zgromadzili się i zochoty wodą, któ-
rą zapomocą otworow z kanałow odwilżają
swoie grunta, skropili drogę, tak iż Cesar-
stwo Jchmość najmniejszego nie mieli kurzu.
Honorowa straż nasza odprowadziła ich do
Bignasco, gdzie zlozowały ją pierwsze po-
sterunki medyolańskiej honorowej straży. „
Z Medyolanu d. 8. Maia. "Dziś o go-
dzinie 7 z rana stanęły wszystkie francuzkie
i włoskie woyska pod bronią, a honorowe stra-
że piesze i konne udały się do Bignasco dla
oczekiwania tam Cesarstwa Jchmość. Mnogość
mieszkańców Medyolanu i okolic udała się

tamże dla widzenia przybywającego monarchę. Wspaniały łuk tryumfalny wznosi się na bramie od Pawii. Cała droga od Bignasco do Medyolanu była wojskiem we dwa rzędy osadzona, którą linią zdobił także korpus Mameluków. Miasto, a osobliwie ulice przez które orszak miał przechodzić, były rozszczerkami i obiciami przyozdobione. Francuzka i włoska piechota stały w mieście dwiema rzędami, i zaledwo mogły utrzymać drogę do przejźdu, tak wielki był nacisk. — O godzinie 3 po południu goniec, huk armat i odgłos wszystkich dzwonów zapowiedział przybycie Cesarstwa Jchmość. Xę Eugeniusz, marszałek Jourdan, wszyscy jenerałowie i officyerowie francuzkiego i włoskiego głównego sztabu wyiechali oświetlić mili od miasta na przeciwko Cesarstwa. Gdy orszak zbliżał się do tryumfalney bramy, sprawiły rakiety i inne znaki skutek, iż w tym samym momencie odezwało się w wszystkich twierdzach włoskich po 60 armat i we wszystkie w królestwie włoskim dzwony uderzone. Prefekt departamentowy zbliżył się na czele konstytucyynych władz do powozu Cesarstwa Jchmość i miał mowę włoską. Prezydent municypalności oddał potem Cesarzowi z krótką przemową klucze od miasta, na którą Cesarz tymże językiem odpowiedziawszy oddał na powrot klucze. Jak tylko orszak wszedł w środek miasta, dały się słyszeć po wszystkich ulicach, po wszystkich rynekach i piętrach radojne okrzyki. W mieście w którym nieraz poprzedzało Cesarza zwycięztwo, poprzedzała go teraz radość i zapas. Kardynał arcybiskup stał na czele duchowieństwa przed katedralnym gościem. Gdy powoz Cesarstwa Jchmość zatrzymał się, przydał do niego podał Cesarstwu kadziło i miał do nich mowę. Damy medyolańskie, które miasto wybrało do wprowadzenia Cesarzowej Jmci, czekały iey na wschodach pała-

cu, i były w dworskim ubiorze. Cesarz dał prywatną audyencyą P. Melzi, marszałkowi Jourdanowi i osobom, które pod czas koronacyi następujące urzędy odbywać będą: W. kanclerzem P. Melzi; W. iatmużnikiem arcybiskup Rawenny, W. podkomorzym P. Litta; W. koniuszem P. Caprara; W. marszałkiem P. Fenaroli. Tego wieczora całe miasto było oświecone i wszyscy radośnie tę okoliczność obchodzili.,

Daley donosi tenże dziennik, że d. 10 Maja utworzył Cesarz w Medyolanie radę stanu z następujących osób: W. kanclerza Melzi, W. iatmużnika Cudronchi arcybiskupa Rawenny, W. marszałka Fenaroli, W. podkomorzego Litty, W. koniuszego Caprary, ministrow, członkow konsulty stanu i rady prawodawczej. Wszystkie powyższe osoby wykonały przyjętą wierności na nowe urzędy.

Dzisieyszy Monitor donosi, iż podług wyznania nadeszłego z Charlestown do Bordeaux okrętu Delfin, oprocz wysp Dominiki, S. Chryzstofa, Montferrat i Nevis, opanowali także Francuzi wyspy S. Lucy i S. Wincentego.

Dnia 17. Maja.

Dzisieyszy Monitor zawiera wiele uwag względem angielskiego rządu, a mianowicie względem P. Pitta. Mowi, iż gabinet angielski mało wie o poruszeniach w portach francuzkich, gdy tymczasem dokładnie jest wszystko wiadome w Francyi co się w Anglii dzieje. Do angielskich doniesień przydał: "Nie wiemy, gdzie się teraz Nelson znajdować może; ale mamy pewną wiadomość, że we 20 dni po odplynieniu tulońskiej floty znajdował się jeszcze przy Sycylii."

Tenże dziennik mieści rapport kontra admirała Verhuela z Dunkierki pod d. 27 Kwietnia do Cesarza, w którym donosi, że od kon-

woju złożonego z 133 armatnych łodzi i 19 przewozowych statków, na których znajdowały się sprzęty obozu pod Ostendą, 8 statków, które wiatr oderwał, zostały od nieprzyjaciela zabrane. Za przyczynę tej straty podaje, iż przy armatnych łodziach nie znajdowała się stosowna liczba armatnych szalup.

Posel Bourienne, którego list wierzycielny już jest wygotowany, odiedzie wkrótce do Hamburga.

W rządowym dzienniku znajduję się jeszcze następujący list:

Porucznik okrętowy i dowódca na stanowisku Verdon do P. Fontaine kommissarza marynarki w Bordeaux. Z Verdon d. 29. Kwietnia 1805.

Mci Panie! Otrzymałem list W Pana pod d. 6 t. m. z listą oczekiwanych w francuzkich portach szwedzkich okrętów. Jeżeli który z nich pokaże się przed tutejszym portem, zaraz W Panu o tem donoszę. Amerykański okręt Dauphis z 200 podróżnemi zawinął do tutejszego portu. Przybyły na nim generał Devaux udzielił mi pocieszających wiadomości. Przy jego wyjeździe z Charlestown mieszcący amerykańskie gazety wiadomość, że wyspy S. Chryzstofa, Dominika, Montferrat, Nevis i S. Wincentego znajdowały się w ręku Francuzów. Donosił mi nadto, iż przy swoim wyjeździe mówił z kapitanami z kupieckich okrętów, z których jeden znajdował się właśnie w porcie S. Chryzstofa, drugi Dominiki, kiedy Francuzi te wyspy zajmowali. Mówił daley, że mu się zdaie, iż tulońska eskadra złączy się z rozsefortską, i że miasto Santo Domingo w kwitnącym zostawił stanie. Posiadamy całą bywszą część hiszpańską, która około 2 trzecich części całej wyspy St. Domingo wynosi. Posterunki nasze dochodziły do Monte Chryste. Okręt, na którym ten je-

nerał przybył, znajdował się 27 dni w drodze. W tym momencie zawinął inny amerykański okręt; ale jeszcze nie mam od niego dokładnego rapportu. Przybył tu w 24 dni i zapowiada zdobycie Antigu. Mam honor bydz &c.

Podp. Barere.

Mniemają tu jeszcze zawsze, iż przynajmniej część naszej tulońskiej floty udała się do wschodnich Indyy.

W Lyonie na początku tego miesiąca tak potężny był wicher, że od posaga Merkurego, stojącego na facyacie ratusza, oderwał rękę i nogę.

Korsarz Adolf z Boulogne przyprowadził do Kale angielski okręt w wartości 500,000 franków. Tamże przyprowadzono 5 innych okrętów.

Po koronacyi odwiedzi Cesarz Genwę.

Z Brestu donoszą, iż szwedzki okręt płynący z Malagi z winem maderskim i malagskim i suszonymi fruktami, rozbił się o skałę la Jument przy wyspie Quessant. Czterech ludzi, w liczbie których znajduję się kapitan i porucznik, utopiło się, 4 innych unosiły wały na deskach od 11 godziny w wieczor aż do 5 z rana, i zaledwo ich wyratowano.

Z Hagi d. 21. Maja.

Po odebraniu powieszowań zaprowadzonego nowego porządku rzeczy od różnych deputacyi i kollegiów wyjechał radpensyonista z całą familią do wiejskiego mieszkania Busch, o pół godziny drogi od Hagi, gdzie całe lato przepędzi, a w Listopadzie zajmie tutejszy pałac Alrenhof. Codziennie udają się tam oddziały wojska dla odbywania służby iak za czasow sztaaduderatu.

Onegdaj udał się stąd generał Marmont na obiechanie brzegow i woysk przeznaczonych do wyprawy od Amsterdamu aż do Helder. Dla małzonki swojej niał dom

wiejski w Driebergen odwie mile od Zeylt obozu

Wiele kolegiów będą teraz oszczędniey urzędzone; zaczenią nypierwey od rady morskiey, która zamiast 7 z 3 tylko członkow składać się będzie.

Bitawska armia ma także w krotce 16 batalionami być zmniejszona; dowódcy korpusow odebrali już rozkazy zapytania się officyerow, którzyby mieli ochotę wyysść ze służby z trzecią częścią dożywotniego żołdu.

Woienny minister Pymman otrzymał stopień jenerała leitnanta.

Żółta gorączka bardzo wiele zabrała Europeyzykow w naszych osiadach nad brzegami Gwinei.

Z Amsterdamu d. d. 12. Maia.

Powszechnie tu rozumiano, iż sławny nasz admirał van Kinsbergen pokaże się znowu na scenie i będzie czynnym, zwłaszcza, że go P. Schimmelpennink w domu iego wiejskim odwiedził. Następujące iednak listy dowodzą, iż ten zasłużony admirał zrzekł się wszelkiech nowych urzędow, i przestając natytułe admirała duńskiego, ostarek życia swoiego na wsi przepędzić postanowił.

Z Hagi d. 4 Maia 1805.

Radpensyonista Rzeczypospolitey Batawskiey do kawalera van Kinsbergen.

"Gdy wysoki stopień, na którym zostałeś, wymaga, ażebym zwrocit uwagę moię na wszystkie części rządu, nieomieszkuję więc starać się nypierwey o wynalezienie sposobow, któreby do wzrostu i poprawy marynarki kraiowey posłużyć mogły. Pamięć na dawną świetność marynarki batawskiey stawia mi przed oczyma rycerza, którego ziomkowie i przyjaciele za największego i najbiegleyszego dowódcę morskiego wieku swoiego uznali, i przekonany jestem, że dogadzam woli narodu, gdy walecznemu obrońcy ba-

dery iego okażę niezwłocznie dowod szacunku moiego, do którego mi zasługi iego prawo nadaia. — Gdybym miał do czywienia z pospolitym człowiekiem, użyłbym wiejakich ogrodek, końcem okazania mu zamiaru niniejszego listu; lecz nie ociągani się oświadczyć wyraźnie kawalerowi Kinsbergen, iż i oyczyźnie i sobie samemu powinszuję, jeżeli potrafię go skłonic, ażeby znowu talenta swoje dla marynarki kraiowey poświęcił. — Upraszam więc WPana, abyś szczerze oświadczył, iakim sposobem stosownie do wieku, sławy niepospolitey umiętności swoiey możesz być użytym na usługi kraiowe. Nabędziesz WPan przez to nowego prawa do wdzięczności Rzpltey i dasz mi dowod zaufania, który wielce szacować będę. — Z największym ukontentowaniem korzystam z tey sposobności, zapewniając WPana o szczególnym moim szacunku.

Podp: *R. J. Schimmelpennink.*

Odpowiedź admirała van Kingsbergena:

Z Amsterdamu d. 6 Maia 1805.

"Zaszczycony podchlebnym listem JW.

Pana, d. 4 t. m. pisanym, pospieszam z wyrurzeniem uczucia moiego i podziękowaniem za wspaniałe wezwanie, ażebym znowu udał się na usługi kochanej oyczyzny. — Powiększać swobody tey oyczyzny, było zawsze najgorętszym moim życzeniem; żadna praca nie wydawała mi się nigdy przytrudną w celu dosięgnięcia tego zamiaru; a iako o to się zawsze starałem, tak mogę JW. Pana upewnić, iż też same uczucia teraz ieszcze serce moje przenikaia. Ze zaś od pierwszej młodości, życie moje na usługach kraiowych, i do tego najtrudnieyszych, przepędziłem, a teraz już podeszłym wiekiem (mam bowiem przeszło 70 lat) przywalony iestem, nie potrafiłbym więc ani oczekiwaniu oyczyzny, ani sobie samemu

odpowiedzieć, gdybym znowu chciał być

czynnym. **Widzę przeto konieczną lubo arcy nieprzyjemną dla mnie potrzebę, ażebym się już, czego żądasz, nie podejmował.** — Tym czasem spostrzegam z ukontentowaniem, ile **JW. Pana** świetny stan marynarki obchodzi; ta bowiem do przywrocenia ile możności dawney sławy oyczyzny/naszey naywięcey przyłożyć się może, i serdecznie pragnę, ażeby **Opatrzność** tak te, iako i dalsze chwalebne jego zamysły błogosławić raczyła, życząc oraz, ażebyś **JW. Pan** widział obfite owoce prac swoich, i w późne lata doznawał wdzięczności kwitnącego narodu. — Mam honor pisać się z wszelkim uszanowaniem &c.

Podp. *J. H. van Rinsbergen.*

Z Algiesiras d. 17. Kwietnia.

Donoszą z obozu pod St. Roch, iż zdaie się, że wielkorządca angielski w Gibraltarze spodziewa się zawsze szturmowi do tej twierdzy tak od morza, iako też od lądu. **Zatoga** tameczna podwoiła ostrożność; wszędzie wzmacniaią szanice, baterye, palisady; słowem użyto takich środków, iakie się czynią pospolicie w wigilią szturmowi. **Nie można zapewnić**, czy li nadeydzie woysko francuzkie przeznaczone do wspólnego działania z naszym przeciwko Gibraltarowi.

Eszkadra angielska pod dowództwem admirała Calder krążąca przed Ferolem nie mała ucierpiała przez burzę w końcu przeszłego miesiąca.

Z Szwaycaryi d. 11. Maia.

Przez okolnik pod d. 30 Marca landman Szwaycaryi udzielił rządowi kantonowym różnych przedmiotów, względem których deputacye na mający się odprawić seym w instrukcyje opatrzone być powinny. **Przedmioty te są następujące:**

1) **Ułożenie i rozesłanie recessu seymu.** Potrzeba bowiem załatwić, czyli recess seymu ma być przesłany rządowi kantonowym

na piśmie, iak się dotąd działo, lub też czy wydrukowanym będzie. 2) **Wybranie konstytucyynne kanclerza ligi.** 3) **Oznaczenie dnia postu i modlitwy na rok niniejszy.** 4) **Rapport deputacyi nadzwyczajney wysłaney do Paryża.** 5) **Urządzenie archiwow helweckich i ligowych.** 6) **Wyrok tyczący się konwencyi pomiędzy kantonami względem dochodzeń sądowych.** Wyrok ten do potwierdzenia roku zeszłego kantonom podany został. 7) **Zdanie roku zeszłego wzięte do roztrząśnienia tyczące się konwencyi pomiędzy kantonami względem przyrzeczeń małżeństwa i powagi w tym względzie oycowskiej.** 8) **Związki handlowe z Francją.** **Memoryał** złożony przed kilku miesiącami od kommissyi do tego wyznaczoney, i przez landmana Szwaycaryi przesłane ministrowi związków zagranicznych i skarbowemu państwa francuzkiego, będzie podany seymowi. 9) **Związki handlowe z Hiszpanią.** **Zdaie się,** że staranie uczynione względem tego przedmiotu od przeszłego seymu zostały bezskutecznymi. 10) **Obrachowanie długow helweckich.** **Rapport kommissyi doradzcey** mianowaney od landmana, a która zaślą piła miejsce kommissyi likwidacyynney, będzie do roztrząśnienia podany seymowi. **Ta kommissya** zostanie przywołaną do głównego miasta kantonu na ten rok dyrygującego pod czas trwania posiedzeń seymu. 11) **Naradzenie względem konwencyi mającey się zawrzeć pomiędzy kantonami tyczącey się zaświadczeń o zawartym małżeństwie, metryk chrztow &c.** 12) **Potwierdzenie dawniejszych wyrokow względem monety helweckiej.** 13) **Prawo konstytucyynne względem mieszkania i obsiadania Szwaycarow i Francuzow we wszystkich kantonach ligi helweckiej.** **Różne i przeciwne sobie tłumaczenie** przez kantony rozrządzenia aktu federacyynnego zdaie się wkładać na seym obowiązek, aby go dostatecznie wyjaśnił. 14) **Rachunki landmana Szwaycaryi i rozrządzenia wzglę-**

dem zabezpieczenia wydatków roku niniejszego. 15) Urządzenie wojska ligi i potwierdzenie wyroków względem tego w roku zeszłym wydanych. 16) Urząd adiutanta landmana Szwajcaryi, który dokładniejszego urzędzenia potrzebuie. 17) Urządzenie względem werbunku do wojska szwajcarskiego w służbie zagranicznej będącego na mocy kapitulacyi. 18) Komory, naradzenie względem sposobów ziednania wolności handlowi wewnątrz Szwajcaryi stosowney do konstytucyi. 19) Pocztę względem licznych i gruntownych zażaleń o podniesienie opłaty pocztowej, co jest skutkiem dozwoleń danego. 19) Zwierzchniczym kantonom urzędzenia pocztę. 20) Klasztory, sejm słuchać będzie rapportu względem potwierdzenia konwencyi roku zeszłego zawartej. 21) Biskupstwa szwajcarskie. 22) Zapłata płacy należącey się wojskowym inwalidom. 23) Wytłomaczenie artykułu 20 aktu federacyynego i naradzenie się względem potwierdzenia wyroku w roku zeszłym zapadłego tyczącego się utworzenia rady wojennej federacyyney mającey zlecenie sądzić powstańców i burzycielów spokoyności publiczney. 24) Projekt osuszenia bagna Wallenstadt. 25) Wcielenie własności austryrckich. 26) Negocyacye z Austryą względem wydawania zbrodniarzom i zbiegów od wojska. 27) Interes Berneńczyków właścicieli kraiu leżącego w kantonie Wodow. 28) Przysięga mająca się wykonać przez landmana Szwajcaryi. 29) Propozycya kantonu Appenzel co ma zapłacić z obligacyi hypotekowanych. 30) Środki ubezpieczające zdrowie podane przez komislyą środkową zdrowia w celu zachowania Szwajcaryi od gorączki żółtej.

Z Londynu d. 14. Maia.

Dotąd nie mamy jeszcze naywiekszej wiadomości pewney o dalszym kierunku po-

łączoney francuzko-hiszańskiej floty, nawet od kupieckich okrętów, które ją powinny były spotkać. Wnoszą przeto, stać, iż wspomniona flota zabrała z sobą obce okręty, które ją napotkać mogły, dla utajenia swego biegn, iak się już zdarzyło pod czas wyprawy Bonapartego do Egiptu.

O Nelsonie nie mamy także pewney wiadomości, czyli już przybył do cieśniny gibraltarskiej. Wielu mniema, że z Sycylii udał się wprzody do Tulonu, dla przekońania się własnemio czynia o wywiesiu francuzkiej floty. — Instrukcye, mowią tuteysze pisma które Nelson od admiralicyi odebrał, stanowiąc będą, czyli Nelson pobłądził lub nie, i czyli do odpowiedzi pociągniemy bydz może. Gdyby był stał przed Tulonem lub około Gibraltaru, bylibyśmy uniknęli ciosu, iaki nam połączona francuzko-hiszańska flota w odległych okolicach zadać może.

Między Anglią i Rosyą miał nastąpić tajny układ na przypadek, jeżeliby poselstwo Nowosilcowa do francuzkiego rządu bezskutecznem zostało.

Wczoray doniosł P. Lyon, agent Jamajki, na piśmie tuteyszey jamajskiej kawiarni: że P. Pitt zapewnił go, iż rząd nie zaniedbał przedsięwziąć przyzwoitych środków do zastronienia zachodnio indyjskich wysp przeciw grożącemu im niebezpieczeństwu, iże oprócz eskadry pod rozkazami admirała Cochrane posłane tam zostały morskie i wojskowe posilki dla działania stosownie do okoliczności.

Król Jmc zamysła w podroży swoiey do Weymutu odwiedzić miasta Oxfort i Cheltenham.

Sobornia dworska gazeta donosi wyrażenie, iż imie lorda Melwilla wymazane zostało z listy tajnych radcow.

Dzisieysza wieczorna gazeta *the Sun* donosi: "Ośm liniowych okrętów od kanato-

wey floty, które zapędzone były od burzy do Lizard Point, zarzucity w niedzielę w zatoce Cawsand kotwice. Pomiedzy nimi nie znaydowały się ani z przed Ferolu okręty, ani też banderowy okręt admirała Colingwooda, iak opacznie listy z Plimotu donosiły. Lord Gardner zajął znowu w 18 liniowych okrętow stanowisko przed Brestem. Większa część eskadry pod Colingwoodem popłynęła do zachodnich indy, a reszta w krótcie tamże odpłynię. „

Admirał Orde przybył w sobotę z swoją eskadrą do Spithead i zaraz do Londynu pojechał.

Zapewniaią, że jeden oddział brestńskiej floty jest do wschodnich Indyy przeznaczony, i bydzby mogło, że na morze wyszedł w czasie burzy, która d. 10 i 11 pod francuzkimi brzegami panowała, i nasze okręty powiększey części stamtąd ustąpić musiały.

Podług dzisieyszey listy Loyds gospody przyprawdzili Francuzi do wyspy Francuzkiej od 30 Listopada do 8 Stycznia 19 większych i maizszych wschodnio-indyyskich okrętow.

Wniosek lorda Grenwilla w wyższej izbie za katolikami irlandzkimi został wczoray po długich sporach większością głosow odrzucony. Na tymże dniu wprowadził P. Fox do niższej izby rzecz o katolikach irlandzkich. Wielu członkow mówiło za i przeciw nim, nie jednak nie postanowiono i na dzisiejszy wieczor dalsze spory odłożono. Mniemają wszelako, iż wniosek P. Foxa taki sam los spotka iak w wyższej izbie.

Z Madrytu d. 3. Maia.

D 27 Kwietnia z rana wypłynęła nasza eskadra złożona z 6 liniowych okrętow pod admirałem Salzedo, z Kartageny na morze.

P. Hunter, który tu przed wojną iako

konsul angielski mieszkał, jest od rządu angielskiego mianowany kommissarzem do wymiany ięńcow, i od naszego rządu takim uznany.

Nasi korsarze Espadarte, Buena Dicha i Madrillon, z których oba ostatni kosztem tuteyszych prywatnych osób uzbroione zostały, zabrali 6 angielskich okrętow, a oddział naszycy nadbrzeżnych statkow zabral d. 27 Kwietnia pod brzegami Walencyi po żywey walce, w której 28 Anglikow zginęło, a 6 było rannych, angielską galiotę o 8 armatach i 56 maieżą ludzi. Galiota tak zaś była postrzelana, że zaraz utonęła, lud tylko z niej wyratowano.

Z królewskiego rozkazu zostało w tureyszym ogólnym szpitalu urządzona sala na szczepienie krowiey ospy.

Tureysza akademii malarstwa, snycerstwa i architektury wydała teraz kosztowny zbiór starożytności arabskich, w królestwach Grenady i Korduby. Dzieło to zawiera nie tylko widoki i rysy pomnikow i innych ciekawości tych okolic; ale też objaśnienie wszytskich napisow, hieroglifow, cyfer, &c.

Z Florencyi d. 7. Maia.

Dnia wczorayszego Papież przybył do naszego miasta, i przy huku z armat, odgłosie wszystkich dzwonow i okrzykach wszystkich mieszkańcow miasta był przyjmowany. Oyciec S. udał się najprzed do kościoła Panny Maryi, gdzie uroczyście Te Deum śpiewane było. Po tem pobożnym obrządku Oyciec S. udał się do patacu królewskiego, gdzie Królowa z całym swoim dworem nią czekała. Dzisiaj będą różne zabawy i ucztę dla uczczenia przytomności w murach naszego miasta Głowy kościoła.

Dowiadujemy się z Rzymu, że Xżę Antoni Boncompagni Ludowisi Grand hiszpański na d. 1 b. m. umarł tam w roku 70 zycia swojego.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W ŚRODĘ DNIA 5. CZERWCA 1805.

*Dokończenie Rozmowy między Panią Dacier
i Damą Szwabską.
(Z Neuwiedzkiej Gazety.)*

Dacier. — Lecz nauki i sztuki w Atenach, at-
tycka filozofia! oto są ważne i nauczające
czasy.

Dama Szwab. — Kochana uczona damo! przy-
pominasz mi właśnie skutki, jakie za sobą
ciągną podobne wiadomości. Widziano w
Atenach filozofów rozmaitych sekt, podo-
bnie jak we Francji przed rewolucją. Coż
nastąpiło? oto Grecy stali miękkimi. Ma-
ło znaczący Król macedoński, którego
przodkowie hodowuikami i poddanemi at-
teńskimi byli, Xzę którego barbarzyńcem
nazywano, jednem słowem Filip, ułożył
sobie podbić oyczyznę nauk i sztuk, sie-
dlisko wielkich talentów. Rzplta złożona
z komedyantów, muzykantów i tanieczni-
ków; narod składający się z mowców,
poetów, malarzów i snycerzów nie zda-
wał mu się dosyć mocnym i odważnym
do oparcia się jego dzikim i okrutnym le-
gionom. Attencykowie przyklaskiwali
uymniającym scenom traiedyi, gdy tym cza-
sem Filip zdobył miasto; bawił ich kon-
cert, gdy on zawierał przymierze; dzi-
wili się posągi i malowidła, gdy on bitwy wy-
grywał; rozumowali i sprzeczałi się nad
filozoficznemi drobnostkami, gdy on pisał
na nich wyrok niewoli.

Dacier. — Temu nieszczyćści winniśmy jednak
piękne i żywe mowy Demostenesa.

Dama szwab. — Boże zmituj się! coż po-
mogły te patryotyczne mowy? Obywate-

le mający się za uczonych mniemali, iż
nie są stworzenia do bicia się. Naymowałi
żołnierzy, a ci tajemnicy nie będąc regu-
larnie płatniemi bawili się rabunkiem, i u-
ciekając przed nieprzyjacielem zostawili
mu kraj pusty. — Potem przybył syn Fi-
lipa, Alexander III. nazwany wielkim;
wiesz uczona Damo, iak się z Grekami ob-
szedł! za jednym zawodem podbił całą Gre-
cyą i uiarzmił.

Dacier. — W tej trzeciej epoce greckich dzie-
jów powstałi wielcy mężowie: Sofokles,
Euripides, Aristofan, Anaxagoras, Ezop,
Plato, Sokrates, Xenofon, Herodot, Tu-
cydid i wiele im podobnych.

Dama szwab. — W podobneyże epoce mo-
głabym Ci także wiele niemieckich wiel-
kich mężów wyliczyć; lecz nasze szwab-
skie miasta były roztropnieysze niżeli prze-
stawione Rzplte greckie: gdy sekulary-
zacyyny zapadł reces poddały się dobro-
wolnie bez przelewu krwi wynadgródenia
losowi.

Dacier. — Po śmierci Alexandra usiłowałi
Grecy odzyskać swoją wolność; wzniósł
się nieiaki Oratos i chciał iarzmo zruć.
To stanowi czwartą epokę Greków.

Dama szwab. — Tego zapewne nasi szwab-
scy hiskupi nie uczynią; bo na coż wy-
szło to usiłowanie Greków? Przybyli
Rzymianie, ow okrutny zwycięzca Met-
relus podbił greckie miasta, zniszczył i
ludzi pomordował. Piękny wypadek!

Dacier. — Wszelako i w tej czwartej epoce
powstało wiele wielkich mężów w Grecyi:
Arystoteles, Xenokrat, Krates, Archeiaus,

Epikur, Zenon, założyciel sekty stoików, Diogenes, Aratus, Teokryt, Bion i wiele innych, którzy rozszerzyli wiadomości. — Rzymianie nawet, zwyciężczy Grecyi, zwiedzali ten klasyczny kraj dla ukształcenia się i nabycia wiadomości. Nakoniec nastąpiła piąta epoka, kiedy Sylla zamienił Grecyę na prowincyę rzymską.

Dama szw. — Inne epoki Grecyi są jeszcze okropniejsze: prawie od wszystkich na rododow była zwyciężana, łupiona, niszczona i pustoszona. Gotowie, Scytowie, Alanowie, Bulgarowie, Afrykanie, Siraeceni, Krzyżacy gościli w tym klasycznym kraju uniejętności, sztuk i bohaterów, aż nakoniec dostał się pod jarzmo tureckie, pod którem do dziś dnia w nędzy, barbarzyństwie i ciemnocie zostaje, zwracając zapłakane oczy ku Rosyi, ciesząc się przynajmniey łudzącą nadzieją.

Dacier. — Tak wszystko przemija na świecie!
Dama szw. — Wielka prawda; lecz zachowałam jeszcze w pamięci uwagi iednego wielkiego męża nad historyę grecką: 1) że rewolucyja francuzka biorąc za wzor Grecyę i Rzym, obrata sobie właśnie najmniey dogodny rząd; 2) że federacyyny rząd nie przyttoi cale wielkiemu krajowi, iak nieszczęściem okazała Grecyja, rzeskie miasta i Xzeta duchowni. — Tym czasem przepraszam Cię, zacna Damo, iż tak długo nudziłam Cię szwabskimi interesami.

Pani Dacier, zona P. Jędrzeja Dacier, sławnego francuzkiego krytyka i filologa, była iedyńą córką P. Tanneguy le Feyre, uczonego męża, który wziął sobie za chlubę ukształcić swą córkę na uczoną kobietę. Urodziła się 1631, a w roku 1674 wstawiła się przetożeniem z greckiego na francuzki ięzyk Kallimacha, greckiego budowniczego, który wynalazł koryncki porządek. Pani Dacier pracowała z swoim mężem i nabyła wielkiej nanki, osobliwie w greckim ięzyku była od swego mę-

ża bieglejszą. Wydała tłumaczenia Anakreonta, Sapho, Plauta, Terencyusza i Hommera. Umarła w roku 1720. Pani Dacier i mąż iey tak byli do dawney literatury przywiązani, że o mało nie pdli ofiarę swiego zapatu. Kazali sobie ugotować potrawę, którą w dawnym pisarzu greckim wyczytali i o mało się nie potruli. Stawa rey uczoney kobiety rozeszła się na catey Europie. Chrystyna Królowa Szwedzka, przywiązana także do nauk, kazała iey przez hrabiego Königsmarka oświadczyć, że uratowała honor płci piękney, i nazwała ją ozdobą rodzaju żeńskiego i nauczycielką płci męzkiej.

C E N A Z B O Z

Na targu w Krakowie d. 4. Czerwca 1805.

Korzeć Pszenicy	zł. pol.	72 do 84.
— Zyta	—	64 — 72.
— Jęczmienia	—	48 — 56.
— Owsa	—	30 — 33.
— Grochu	—	56 — 60.
— Kafzysiąglaney	—	80 — 83.

W Wiedniu d. 23. Maia.

Meca wynosząca pół korca naszego:

— Pszenicy	zł. pol.	26 do 41.
— Zyta	—	24 — 29.
— Jęczmienia	—	22 — 24.
— Owsa	—	12 — 16.

W Brynie d. 24. Maia

Meca Pszenicy	zł. pol.	43 do 47.
— Zyta	—	46 — 56.
— Jęczmienia	—	36 — 40.
— Owsa	—	20 — 24.
— Prosa	—	36 — 48.

W Gdańsku d. 18. Masa

Szefel czyli pół korca naszego w złocie

holleud. (Na łaszt wchodzi 60 szefłow)		
— Pszenica	zł. pol.	20 do 22.
— Zyto	—	11 — 12.
— Jęczmień	—	10 — 11.
— Owies	—	6 — 8.

D O N I E S I E N I A

Dnia 6go Czerwca r. r. będzie powtorna arędowna Licytacyja do tuteyszego Probstwa B. V. Marlie należącej, na przedmieściu Wesola pod Nren. 243 obarzy czyli austaryi na rok ieden, to jest od 24 Czerwca 1805. aż do tegoż samego dnia 1806 w tuteyszym urzędzie Cyrkularnym.

Fiskalna cena całej arędy jest 240 rzh. 15 kr.

Wjeń ochotę mający licytować mają na wyżej wzmiankowanym dniu o godzinie 9tej z rana w Krakowskim urzędzie Cyrkularnym zuydować. W Krakowie d. 6 Maia 1805.

Friedenthal.

Z strony C. K. kameralnych dóbr Niepołomskiej prefektury czyni się niniejszym wiadomo; że na rekvizycyę C. K. Krakowskiego Forum Nobiliu w kameralney wsi Łapozycach

pod Nrem i sytuowane, Grabowskiego sierotom należące, z niektórych gospodarskich pobudynków i 35 korcy 24 garców gruntu składające się emphyteutyyczne gospodarstwo na dniu 30 Junii r. t. przed południem o 9 godzinie z rana przez publiczną licytacją w Niepołomskiej prefektury kancelaryi z tym końcem naywięcej ofiarującemu sprzeda się, że licytant nad detaxacją zł. ryń. 1625, więcej ofiarującą kupna ratę w dwóch razach, to jest połowę raty zaraz podczas licytacji, a drugą połowę w przeciagu dni 14 po skończoney licytacji w prefektura w gotowiznie złożyć obowiązany zostanie. W Niepołomicach d. 13. Maja 1805.

Tulski.

Wieś Cianowice o dwie mile od Krakowa odległa z jednym Folwarkiem mająca wyfiewu ozimnego korcy 105, jarego korcy 170, siana wozow 90, gotowey pienezney intraty zł. pol. 3500, lasu donośnego sosnowego, iodłowego i dembowego morgow 500, knieci 14, zagrodnikow 20, młyn wietrzny, kamień do murowania i na wapno, budynki dobre, browar, staw, i inne wygody, na trakcie wielkim pruskim w cyrkule Krakowskim leżąca jest od S. Jana nadchodzącego do sprzedaży przeznaczona. Zyczący sobie kupna tey wsi udać się zechce do W. Jana Wolickiego na Grodzkiej Ulicy pod Nrem 97 mieszkającego, i mającego do tey sprzedaży zlecenie.

Wieś Zawada o 4 mile od Krakowa w cyrkule Krakowskim leżąca z jednym Folwarkiem mająca wyfiewu ozimnego korcy 104, jarego korcy 160, siana for 12, konieczyny for 20, sępu zbożowego korcy 50, gotowey pienezney intraty zł. pol. 1300, lasu donośnego sosnowego i świerkowego morgow 25, knieci 18, zagrodnikow 10, pobudynki dobre, browar, kamień do murowania i na wapno, jest od nadchodzącego S. Jana do sprzedaży przeznaczona. Zyczący sobie kupna uda się do W. Jana Wolickiego na Grodzkiej ulicy Nrem 97 mieszkającego, i mającego do tey sprzedaży zlecenie.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej zwołują wszystkich Krzysztofa Reklewskiego sukcesorow: ażeby do mogącey pozostać się, z summy 10,967 ryń. 19 kr. po zaspokoieniu wierzycielow i legataryuszow, reszrującey kwoty, aż do ostatniego Sierpnia 1806 roku zgłosili się i prawa swoje udowodnili; gdyż inaczej reszta pozostać się mogąca tak pługo sądownie ad ninistrowana będzie, aż ją za opuszczoną ogłosić można będzie.

W Krakowie dnia 18 Marca 1805.

Jozef de Nikorowicz.

Com. de Bubna.

F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej
Beck.

Magistrat Miasta C. K. Lublina niniejszy publicznym Edyktem wszystkim i każdemu w szczególności do wiadomości podaje — iż gdy na dniu 24 Kwietnia r. b. z rekwizycyi Sądu Szlacheckiego Lubel. pod 24 Octobris 1804 do Nru. 10,478 uczynioney, przeznaczona Licytacja dworkow Seweryna Wereszczyńskiego po znieniu szacunku przez powtorną detaxacją do Zł. ryń 210 ustanowionego, nastąpioną; dla niedostatku kupić te dworki sobie zyczących, skutku swego nie wzięta — Przeto nowa powtorna Licytacja na dzień 1 Lipca r. b. o godzinie 9 z rana w miejscu Magistratu Lubel. przeznacza się — pod czas której Licytacji podległe te dwa dworki drewniane, wbszerniey w akcie detaxacji opisane, podług kondycyi w poprzedniczym Edyktcie opisanym i powtornie przy teyże Licytacji publikować się mających, więcej ofiarującemu sprzedane zostana. — Wszyscy więc pomienione dworki kupić sobie zyczący wzywają się — ażeby na tym terminie z zakładem 10 części ustanowionego szacunku tym pewniey tn zapydowali się. Dan w Lublinie dnia 17 Maja 1805.

F. Poll.

Stefanowski.

Krepski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Lublina.
Swiderski.

Z Srony Magistratu C. K. Miasta Lublina oznaymuie się tym Edyktem JW. Adolfowi graffowi Kulkreuth dóbr Łęczny dziedzicowi, dla niewiadomości o iego mieszkaniu — że żyd

Zelman Morkowicz, bywszy arendarz Łuszczowski, rekonwencyonalny powód sądu tego w sprawie względem summy 14,304 zł. pol. nakazania zapłaty i expensow prawnych powrocenia toczący się pod dniem 18 Kwietnia 1805 do Nr. 1077, załobę na niego podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga doproszał się. Gdy zaś magistrat, nie mając wiadomości gdzie on został, lub czyli wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdnie się, jemu patrona tutejszego P. Franciszka Grzymkowskiego z tego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowił, w którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się, i kończony zostanie: on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby wczasie przyzwoitym to jest dnia 29 Lipca 1805 lib sam się stawił, albo leżeli na prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczasie przesał, albo nakoniec innego patrona obrał tego tutejszemu magistratowi wymienił, i podług przepisu tych bródkow prawa używał, które do obrony swej sprawy za najsukuteczniejsze osądzi, gdyż inaczej wszelką nie dogodność z zaniebdania wynikającą, podług opiewu C. K. praw samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie dnia 30 Kwietnia 1805.

F. Poll.

Schwetzer.

Lewandowski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Lublina.

Swidzki.

Magistrat Miasta C. K. Lublina niniejszym publicznym Edyktem wszystkim każdemu w szczególności do wiadomości podaje: iż, gdy Pan Antoni Zykiewicz obowiązkow Licytacyi, Kamienicy niegdy Stefana i Katarzyny Zykiewiczow małżonkow własney, tu w Lublinie do Nr. 36 sytuowanej, na dniu 19 Novembris 1804 przedsięwzięte zadosyc nie uczynił — przeto na koszt tegoż Antoniego Zykiewicza terminu końcem przedsięwzięcia nowej przerzeczoney kamienicy Zykiewiczowskiej Licytacyi, podług dzieła detaxacyi, przez każdego poprzedniczo lub w czasie Licytacyi w Registraturze przejrzedć się mogącego do Zł. ryń. 1650 kr. 25 urzędownie oszacowanej, dnia 2 Lipca 1805 o godzinie 9 z rana w miejscu Magistratu tutejszego odprawiać się mającey przeznaczają się, gdzie więcey ofertacyi stosownie do ustawy sądowej §. 436. Długi na tymże domie zabezpieczone w szacunku ceny ofertowabej na siebie przyjąć obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przed umowionym zrzeczeniem się długu zapłaty wzbierali się: dla tego wszyscy na pomienioney Kamienicy Hypotekowani wierzyciele, na tenże termin, ażeby szczegółowego przypozwu nieoczekiwali, podług sądowego rozporządzenia pod dniem 22 Sierpnia 1797 niniejszym Edyktem wzywają się; gdyż przeciwnie, którzyby na pomienionym terminie nie stawali, ani przeciwko kupującemu lub tę Kamienicę przejmującemu, ani do tej Kamienicy i gruntu żadnego prawa mieć nie będą, lecz swoicy należycyści z przedaży, albo z innego dłużnika, majątku poszukiwać mają.

Dan w Lublinie dnia 17 Maja 1805.

F. Poll.

Stefanowski.

Krepzki.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Lublina.

Swidzki.

Magistrat Miasta Stołecznego Krakowa, niniejszym obwieszczeniem na konto na tym zależny wiadomo czyni — że dnia 10 Czerwca b. r. o godzinie 9 z rana począwszy, wina różne go gatunku w beczkach i amatach żyda Heilmanna Klein własne, na żądanie żyda Joesa Turnau w Kamienicy P. Andrzeja Wolffa na Kazimierzu pod Nr. 75 stojącey przez publiczny licytacyi za gotową zapłatę sprzedane będą.

Ktoby przeto miał chęć z nich coś kupienia niechaj się stawi w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Gol'maver.

Krzyszczanowski.

Kozłowski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 29. Maja 1805.

Plinta.

(Przy ścisleyszey Gazecie znajdzie się drugi dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W Krakowie dnia 5. Czerwca 1805.

DONIESIENIA.

Z Radomia dnia 7 Maja 1805 roku. Obwieszczenie o dwóch synach po zesłym z tego świata w roku 1804 w miesiącu Syczeniu ś. p. Grzegorzowi M. żurkiewiczu obywatelu, małż. Wój. J. C. K. Mci Radomia po którym został majątek. Pozostali więc średni brat, onychże, w mieście tymże mieszkający, nie wiedząc, ani słysząc przez przeciąg kilkoletni gdzie się po dzień obracają, przedsięwziął uczynić toż obwieszczenie, uwiadomiac onychże o zejściu z tego świata oycu i o sukcesyji na nich spadającej i oraz powzięcia wiadomości o ich zgłoszeniu się: Pierwszemu imię Konstanty, odeyscie jego od oycy lat 6, lat blisko 50 mający, wzrostu miernego, sytuacji chuderlawey, twarzy okrągłej, troszkie przydziobaty, oczow ławawych, włosow czarnych, rudawo zarastający; drugiemu imię Maciej, odeyscie jego od oycy lat 15, lat 40 mający, wzrostu średniego, chuderlawy, twarzy pociągłej, dobrze dziobaty, oczow siwawych włosow rudawych. Ciz wspomnieni, jeżeliby się gdzie znajdowac mieli mają się zgłosić do brata swego w tymże mieście Radomiu mieszkającego.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Gallicy i zachodniej UUr. Jana i Wiktora Hermanow Franciszka Domaszewskiego i Franciszka Strzeimbosza wierzycieli masy bankowney Prota Potockiego, których miejsce pomieszkania temu sądowi nie jest wiadome, niniejszym Edyktem uwiadomiac, że ciz w summach przeciw tey masie wygranych, stosownie do dekretu dawney komisyyi bankowey w Warszawie ustanowioney na dobrach Łysobyskich, jako to Jan i Wiktor Hermanowie w summach 90 zł. pol. i 14176 zł. pol. na części Budzisk, Franciszek Domaszewski w summie 5598 zł. pol. na części Leada Ruska, Franciszek Strzeimbosz, zaśco do summy 38879 zł. pol. 15 na części Charlejowa, w kwocie 737 zł. pol. 26 gr. 14 denar. i na części Przytoczaj w kwocie 30 zł. pol. 16 gr. 16 denar. są kolbkowanemi i wydzielone na nich części, w tymczasową administracyą są oddane, dla czego ciz wzywaja się, ażeby do odebrania posiadlyi rzeczonych części w przeciągu lat trzech i ośmiastu niedziel w niniejszym sądzie zgłosili się, gdy inaczey po upłynionym na próżno tym terminie, części, na których oni są kolbkowanemi, przez publiczną licytacyą będą sprzedane, zebrana zaś z przedarzy tey summa w funduszu publicznym elokowana, i Królewskiemu Fiskusowi w administracyą oddana zostanie.

B. Godaszewski,

Foll.

Domastawski.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubel. Gallicy i Zachod.
Dnia 12. Lutego 1805 roku.
Rayski.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Panu Adamowi Mecińskiemu: że Pan Ignacy Ośmiałowski u sądów tych — o wystąpienie świadków dla wiecznej pamiętki względem granic dóbr Bydlińa i Cieślina — zażożę na niego podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, dla niezmydowania się jego w Ces. Kro. państwach dziedzicznych o-nemuż Adamowi Mecińskiemu z jego szkoda i jego kosztem, adwokata tuteyszego Wolickiego zastępcą postanowity, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby na terminie do percypowania zastępcy wyznaczonemu, to jest dnia 3 Lipca 1805 roku o godzinie 10 z rana w Ces. Kr. sądach tuteyszych sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czasie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzi; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jakób Kulczycki.

Sterneck

F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 16 Kwietnia 1805.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Panu Adamowi Mecińskiemu: że Pan Ignacy Ośmiałowski u sądów tych — o rozgraniczenie dóbr Bydlińa od dóbr Cieślina — zażożę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, dla niezmydowania się jego w C. K. państwach dziedzicznych o-nemuż Adamowi Mecińskiemu z jego szkoda i jego kosztem adwokata tuteyszego Wolickiego zastępcą postanowity, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby na terminie do percypowania zastępcy oznaczonym, to jest na dniu 17 miesiąca Lipca r. b. o godzinie 10 z rana sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzi; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jakób Kulczycki.

Sterneck.

F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 16 Kwietnia 1805.

Elsner.

Ces. Król: Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem Panu Adamowi Mecińskiemu: że Pan Ignacy Ośmiałowski u sądów tych — o złożenie dokumentów dziedzictwa dóbr Bydlińa i granic ich dotyczących się, z kosztem prawnym — zażożę na niego podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, dla niezmydowania się jego w C. K. państwach dziedzicznych o-nemuż Adamowi Mecińskiemu z jego szkoda i jego kosztem adwokata tuteyszego Wolickiego zastępcą postanowity, z którym proces ten stosownie do ustawy Sądowej na C. K. Państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby na terminie do procesu słownego oznaczonym, to jest na dniu 17 miesiąca Lipca o godzinie 10 z rana sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowo-

dy, że zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albowiem nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używać, które do swej obrony za najskuteczniejsze sądził, gdyż inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jakób Kulczycki

Sterneck.

F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 26 Kwietnia 1805 r.

Elmer.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej odznaczają tym Edyktem Pani Annie z Zamoykich Xiężny Sapierskiej: że Ewkuś Królewskie imieniem pospólstwu mała Sądowa w sądownictwie — o prawa propinacji, w rebiu do lasow i innych — zażądała na nią poddać i o pomocnictwo, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te dla nieczu dnywania się oneyze Pani obżalowanej w C. K. państwach dziedzielnich adwokata tutejszego Zarzeckiego, z iey szkoda i iey kosztem zastępcą iey postawili, z którym proces ten stosownie do usławy sądowej na C. K. państwa dawnych przepisany rozpocząć się i ukończony będzie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby, jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu, któremu zażądała, do dania odpowiedzi w przeciągu 90 dni komunicowała się, wcześniej przestała, albo innego sobie patrona obrała, tego sądom tutejszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używać, które do swej obrony za najskuteczniejsze sądził; inaczej, bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winna była.

Jakób Kulczycki.

Sterneck.

Pohlberg.

Z Rady Cez. Krol. sądów szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej

W Krakowie dnia 16. Kwietnia 1805.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej, mocą Edyktu niniejszego, wszystkim, którym o tym wiedzieć należy, wiadomo czynią: że dobra Wysokina i Odrzywoł do masy sukcesyjonalney Wojciecha Zaręby należące, na summe 70,022 ryh. 19 1/2 kr. oznaczone, przez publiczną licytacją w C. K. sądach tutejszych dnia 17 Lipca r. b. o godzinie 10 z rana odbywać się mającą sprzedane będą pod warunkami następującemi:

1) Ze każdy kupna sobie życzący przed zaczęciem licytacji dziesiątą część summy szacunkowej jako kaucją złoży.

2) Ze najwięcej dający, summe 42,000 zł. pol. w dniach 14 od dnia approbowaney i notyfikowaney sobie approbaty licytacji do depozytu sądów tutejszych złożyć, resztę zaś summy z licytacji wypadłej, do dalszey sądu dyspozycyi na dobrach rzeczonych zabezpieczyć jest opowiazany; inaczej z iego szkoda i iego kosztem nowa licytacją będzie rozpisana.

Oczyth wszyscy wierzyciele na dobrach tych summy lub prawa jakie mający uwiadomią się z tym dodatkiem: ażeby się na dniu naznaczonym, nie oczekując osobnego wezwania, z prawami tymi pewnie zgłosili; gdyż inaczej do resztującej tylko summy prawo mieć będą. Dnia w Krakowie dnia 17 Kwietnia 1805.

Józef ile Nikorowicz.

Hr. de Bubna.

F. Pohlberg.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krak. Galicyi zachodniej.

Scherawz.

Dnia 17 Czerwca t. r. w C. K. kancelaryi Prefektury kameralney Jawerskiej o godzinie 9 z rana następujące skarbowe dochody przez publiczną licytacją do arędy puszczane będą:

imo. Propinacya gorzelnia na pabstwa Jaworzno i Cięszkowie na rok jeden poczynając od 1 Listopada 1805 aż do ostatniego Października 1806.

Pretium Fisci jest za propinacyą Jaworską 215t Zł. ryń.
Cięszkowską 73t — —

zdo. Pożytek z krow na folwarkach w Jaworzniu od 30 krow.
w Buczynie od 30 — —
w Suszowicach od 40 — —

także na rok jeden począwszy od 1 Listopada 1805 aż do ostatniego Października 1806.

Cena fiskalna jest od krowy 9 Zł. ryń, 3 kr.

ztio. Sptuczki ołowiane oraz z hutą nie daleko wsi Bukowna i domejki na sptuczkaż Bu-
kowskich nowo wystawionym, na 3 lata począwszy od 1 Listopada 1805 aż do ostatniego
Października roku 1808. Pretium fisci jest 300 Zł. ryń. rocznie.

Naywięcey dajacemu oraz znajdujący sie kruszec skarbowy i wagle w cenie bardze
mierney puszczone będą. Rekwizyta zaś skarbowe wszystkie podług inwentarza do używa-
nia oddane zostaną, które w tym samym stanie jak je odbierze przy końcu pakru oddać obo-
wiązany będzie.

Ohotę mający arędowac, wyjąwszy żydow na zwyż wyrażonym dniu, godzinie i
mieyscu się znajdownac, z tym dokładem zapraszają, iż każdy przed licytacyą 10 od sta ceny
fiskalney jako wadium w gotowiznie złożyć obowiążany będzie.

Z Ces. Kr. Prefektury Kameralney Jaworskiej
dnia 14 Maia 1805.

Antoni Hruzik.

Dnia 27 Czerwca t. r. w Ces. Król kancelaryi prefektury Jaworskiej o 9 godzinie z ra-
na następujące gatunki wełny ptzez publiczną licytacyą sprzedane będą:

Wełny Hiszpańskiej - 115 funtow.
— Cokolwiek lepszey 1253 —
Ordynarney 623 —

Cena fiskalna jest za centnar wełny Hiszpańskiej - 100 Zł. ryń.
Cokolwiek lepszey 80 — —
Ordynarney 60 — —

Ohotę mający kupić na zwyż wyrażonym dniu i mieyscu się z tym dokładem znajdo-
wac zapraszają, iż każdy przed licytacyą 10 od sta ceny fiskalney jako wadium złożyć o-
bowiążany będzie.

Z Ces. Król. Prefektury kameralney Jaworskiej
dnia 14 Maia 1805.

Antoni Hruzik.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey Panie Balbinie z Tartow Siera-
kowskey Bdyktem niemieyszym wiadomo czynią: że na żądanie Pana Macieja Paszewskiego
do C. K. Sądow tuteyszych dnia 10 Kwietnia 1805 roku podane, przyaresztowanie summy
iey posagowey 37,578 zł. pol. 27 gr. 2 szelagow 6 denarow, na dobrach klucza Piękoszow-
skiego Jaha Tarfa dziedzicznych zapisaney na dniu dzisieyszym pozwolone zostało, i że iey
dla niewiadomości o iey mieyscu bawienia się, z iey szkoda i iey kosztem adwokat tutey-
szy Ekielski zastępcą jest postanowiony z tym zleceniem: ażeby na terminie mającey być
podanej akcyi usprawiedliwiającey praw klientki swojej dopilnował: dla czego Pani pozwa-
na oraz upomina się: ażeby w czasie przyzwolitym albo sama stanęła, albo jeżeli inkie ma
prawa swego dowoły, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestąpiła, albo nakoniec innego
sobie patrona obrala, tego sądom tuteyszym wymieniła, i podług przepisu tych srodkow pra-
wa używała, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osadzi; gdyż inaczey wszelką nie-
dogodność a z niedbania wyniknąć mogącą samaby sobie przypisać winna była.

Jakob Kulezycki.
Sterneck.
F. Pohlberg.

Z Rady C. K. sądom szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniey,
w Krakowie d. 23 Kwietnia 1805.
Elsner.